چین در حال تعمیق روابط با کشورهای حاشیه خلیج‌فارس (که با کمربند و جاده چین به خلیج‌فارس همسو است) و بهره‌گیری از پیشنهادات رقابتی ایالات متحده، همه برای تقویت امنیت انرژی خود است. برای سایر کشورهای آسیایی بدون اتحاد قوی ایالات متحده، اقتصاد خالص و قابلیت اطمینان بر تصمیمات غالب است.

به‌عنوان مثال، پاکستان و بنگلادش برای دریافت LNG بلندمدت به قطر روی آورده‌اند (به قطر به عنوان یک تامین‌کننده پایدار در منطقه خود نگاه می‌کنند)، با توافق‌های جدیدی که از اواسط دهه شروع می‌شود. هند که با هر دو رابطه دارد، با قطر (مانند قرارداد بلندمدت پترونت) و ایالات متحده (GAIL قرارداد بلندمدت برای LNG ایالات متحده دارد) قرارداد دارد. به طور کلی، ژئوپلیتیک در آسیا، LNG ایالات متحده را به دلایل استراتژیک مورد علاقه متحدان ایالات متحده می‌بیند، در حالی که LNG قطر به طور گسترده مورد استقبال رقبای ایالات متحده (چین) و کشورهای بی‌طرف قرار می‌گیرد، به دلیل موضع غیرمتعهد قطر و سابقه عرضه ثابت.

سیاست‌ها و اتحادهای تجاری: صادرات LNG ایالات متحده نیز بر اساس توافقات تجاری و سیاست داخلی شکل می‌گیرد. بر اساس قانون، صادرات LNG ایالات متحده به کشورهای بدون توافقنامه تجارت آزاد (FTA) نیاز به تأیید ویژه دارد. در حالی که مجوزها به طور کلی اعطا شده است، دولت بایدن مجوزهای صادراتی غیر آزاد تجاری جدید را برای بررسی منافع عمومی (از جمله انتشارات گلخانه‌ای) در صادرات LNG متوقف کرده بود. این مکث نظارتی مقداری عدم قطعیت را به گسترش LNG ایالات متحده وارد می‌کند (نکته‌ای که در بخش ۶ بیشتر مورد بحث قرار گرفته است). تنش‌های تجاری نیز نقش داشته است: در طول جنگ تجاری ایالات متحده و چین (۲۰۱۸-۲۰۱۹)، چین تعرفه‌هایی را بر LNG ایالات متحده اعمال کرد که به طور موقت جریان به آن بازار کلیدی را محدود کرد. هنگامی که تنش‌ها کاهش یافت، خریداران چینی در سال‌های ۲۰۲۱ تا ۲۰۲۲ به طور گسترده‌ای LNG آمریکا را منعقد کردند و عملاً زمان از دست رفته را جبران کردند. در مقابل، قطر با موانع تجاری مستقیم کمتری روبه‌رو است؛ قطر انرژی دولتی آن می‌تواند بدون تحریم در سطح جهانی درباره معاملات مذاکره کند (قطر از روابط خوبی با شرق و غرب برخوردار است). یکی از چالش‌های ژئوپلیتیکی که قطر از آن عبور کرد، محاصره خلیج فارس در سال‌های ۲۰۱۷-۲۰۲۱ (توسط عربستان سعودی، امارات متحده عربی و غیره) بود، اما به ویژه صادرات LNG قطر به طور قابل توجهی مختل نشد. این محاصره قطر را به تعمیق شراکت فراتر از همسایگی خود سوق داد (ترکیه، عمان و ایران تجارت قطر را در آن دوره تسهیل کردند). همچنین ممکن است قطر را برانگیخته باشد که بیشتر به خود متکی باشد و در سطح جهانی در پایگاه مشتریان خود تنوع داشته باشد. با رفع محاصره، قطر اکنون حتی با رقبای سابق خود همکاری می‌کند (به عنوان مثال، ADNOC امارات نیز در حال توسعه LNG و رقابت است، اما در مقیاس بسیار کوچکتر). در اصل، قطر از انزوای منطقه‌ای خارج شد و بخش LNG خود آسیبی ندید و روابط جهانی آن (با آسیا، اروپا و ایالات متحده) قوی‌تر شد.

به‌طور خلاصه، عوامل ژئوپلیتیکی به طور کلی اخیراً به دلیل همسویی استراتژیک و نیازهای فوری امنیت انرژی، به نفع LNG ایالات متحده در اروپا و بازارهای متحد شده است، در حالی که LNG قطر از رویکرد خنثی و همه شرکای خود سود برده است و معاملات را در یک طیف گسترده ژئوپلیتیکی (از اروپا تا چین) تضمین می‌کند. هر دو کشور از روابط دیپلماتیک استفاده می‌کنند: ایالات متحده از شبکه‌های اتحاد استفاده می‌کند و قطر از نقش خود به عنوان یک شریک و میانجی قابل اعتماد انرژی استفاده می‌کند (انتصاب قطر به عنوان متحد اصلی غیرناتو نشان‌دهنده اهمیت آن برای غرب است). این پویایی‌های ژئوپلیتیکی نه تنها بر خریدار LNG، بلکه

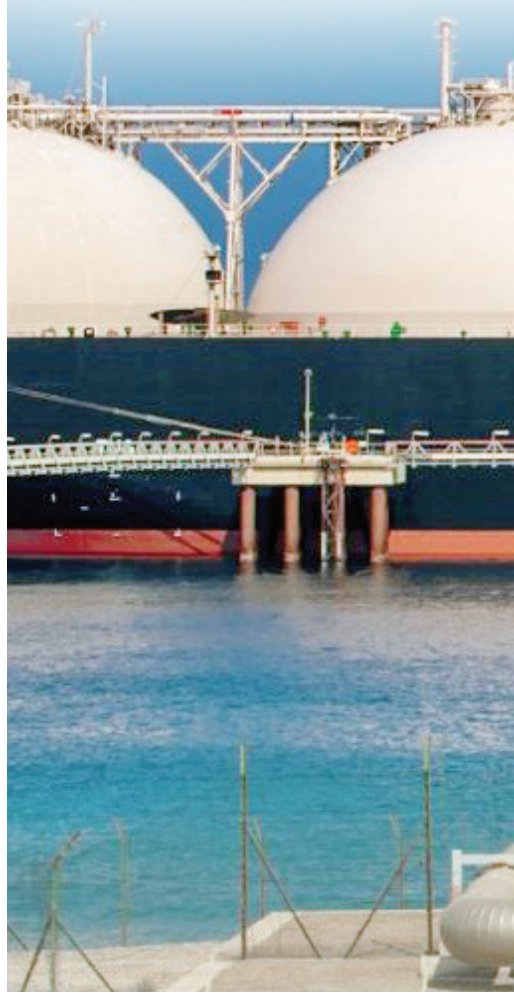

در جلسه اخیر عربستان که به‌نام اوکراین اما برای تقسیم برنامه مدیریت انرژی‌های فسیلی در دوران گذار بین سه قدرت نفتی و گازی آمریکا، عربستان و روسیه برگزار شد، به‌صورت خاص قطر از مدیریت انرژی فسیلی (گاز) در دوران گذار توسط آمریکا نادیده گرفته شد امروز قطر دنبال بازی با کارت ایران برای گرفتن امتیاز از آمریکا است

بر شرایط تأثیر می‌گذارد - به عنوان مثال، کشوری که نگران امنیت عرضه است ممکن است به قابلیت اطمینان قطر اهمیت دهد، در حالی که یکی از کشورهای همسو با ایالات متحده ممکن است تعمیق روابط را از طریق واردات LNG ایالات متحده در اولویت قرار دهد. نتیجه یک چشم‌انداز پیچیده رقابتی است که به همان اندازه که توسط سیاست و امنیت شکل گرفته است، قیمت و حجم است.

عدم قطعیت تقاضا و انتقال انرژی: یک علامت عام در همه پیش‌بینی‌ها این است که چگونه سیاست‌های آب و هوایی و تغییرات تکنولوژیکی (تجدیدپذیرها، ذخیره باتری، هیدروژن و غیره) تقاضای گاز را محدود می‌کنند. اگر جهان در مورد صفر خالص تا سال ۲۰۵۰ جدی شود، تقاضای گاز می‌تواند تا دهه ۲۰۳۰ به اوج خود برسد. سناریوی خالص صفر آژانس بین‌المللی انرژی پیش‌بینی می‌کند که تجارت جهانی LNG پس از سال ۲۰۳۰ به شدت کاهش می‌یابد که باعث می‌شود بسیاری از پایانه‌های LNG کم استفاده شوند. در حالی که سیاست‌های فعلی (سناریوی سیاست‌های اعلام شده) رشد تقاضای LNG را تا دهه ۲۰۳۰ نشان می‌دهد، اگر افزایش انرژی پاک مصرف گاز را کاهش دهد، خطری برای تامین‌کنندگان ظرفیت مازاد وجود دارد. بنابراین، هم ذینفعان آمریکایی و هم قطری در حال پوشش ریسک هستند: قطر با اکتشاف هیدروژن (آمونیاک) و سرمایه‌گذاری در جذب کربن، و شرکت‌های آمریکایی با افزودن جبران‌های کربنی یا تنوع در انرژی‌های تجدیدپذیر نیز.

چند نمونه از نگرانی‌های که تولید کنندگان LNG آنها را زیر نظر دقیق گرفته‌اند.

مصرف گاز اتحادیه اروپا از حالا تا ۲۰۴۰ حدود ۶۰ درصد احتمالا کاهش می‌یابد و احتمالاً مقدار مورد نیاز یعنی ۱۱۸ میلیارد متر مکعب از منابع داخلی و خط لوله آفریقا تامین می‌شود.

تامین افزایش برق جهانی با درصدی بالای ۸۵ درصد از انرژی‌های پاک خواهد بود و حتی جایگزین نیروگاه‌های قدیمی گازی به سمت انرژی‌های تجدیدپذیر می‌رود.

به‌طور خلاصه، در آینده قابل پیش‌بینی (۵ تا ۱۰ سال آینده) احتمالاً رشد عرضه LNG قوی از تقاضا پیشی خواهد گرفت که منجر به رقابت شدید و شرایط خریدار پسند خواهد شد. ایالات متحده و قطر بر این بازار گسترش یافته تسلط خواهند داشت و ایالات متحده احتمالاً حجم بیشتری را صادر می‌کند، اما قطر چندان عقب نیست و به طور بالقوه سهم بازار کاهش یافته تری را در اختیار خواهد داشت. انتظار می‌رود قیمت‌ها پایین‌تر و باثبات‌تر از ناآرامی‌های ۲۰۲۱-۲۰۲۲ باشند، اگرچه هنوز هم در معرض نوسانات فصلی و ژئوپلیتیکی هستند. در درازمدت، هر کشوری که به بهترین وجه با چشم‌انداز در حال تحول سازگار شود - چه با ارائه LNG پاک‌تر، قراردادهای انعطاف‌پذیرتر یا سرمایه‌گذاری‌های به موقع - موقعیت خود را تقویت خواهد کرد. طبق آخرین چشم‌انداز، ایالات متحده از نظر عرضه انعطاف‌پذیر و فراوان «کارت‌ها را در اختیار دارد» و قطر از مزیت عرضه کم هزینه و متعهد برخوردار است و هر دو نسبت به سایر رقبا پیشرفت خواهند کرد. بنابراین رقابت بین ایالات متحده و قطر به شکل‌گیری جریان‌های تجاری LNG، معیارهای قیمت‌گذاری (شاخص نفت در مقابل گاز) و امنیت استراتژیک انرژی کشورهای واردکننده برای سال‌های آینده ادامه خواهد داد.

در جلسه اخیر عربستان که به‌نام اوکراین اما برای تقسیم برنامه مدیریت انرژی‌های فسیلی در دوران گذار بین سه قدرت نفتی و گازی آمریکا، عربستان و روسیه برگزار شد، به‌صورت خاص قطر از مدیریت انرژی فسیلی (گاز) در دوران گذار توسط آمریکا نادیده گرفته شد تا قطر مجبور به پذیرش توافق بازاری با آمریکا شود.

قطر که کارت بازی سوریه را به ترکیه واگذار کرده بود، اکنون کارت بازی مدیریت LNG را هم به آمریکا واگذار کند، خوشحال نخواهد شد، بنابرین دنبال بازی با کارت ایران برای گرفتن امتیاز از آمریکا است. باید ببینیم آیا بازی با ایران برای قطر امتیازی می‌آورد؟

در یادداشتی دیگر در مورد توافق سه کشور نفتی عربستان، روسیه و آمریکا با سهم ۴۴ درصد تولید نفت جهان و برنامه حذف چند کشور و همچنین گرفتن امتیازات فراوان توسط آمریکا و عربستان از روسیه خواهیم نوشت.

سازمان ثبت و اسناد املاک کشور - حوزه ثبت ملک منطقه دو گرگان شناسه آگهی: ۱۸۸۲۸۹۳

آگهی اختصاصی موضوع ماده ۳ قانون و ماده ۱۳ آئین‌نامه اجرایی قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمان‌های فاقد سند رسمی برابر ماده ۳ و ماده ۱۳ آئین‌نامه قانون تعیین تکلیف

برابر آراء صادره هیئت محترم موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمان های فاقد سند رسمی مستقر در واحد ثبتی تصرفات مالکانه فریده یزدی فرزند ولی‌اله به شماره شناسنامه ۲۵ کد ملی ۳۸۸۱۵۶۰۲۲۴۹ از کردکوی متقاضی کلاسه پرونده ۱۴۰۳۱۱۴۴۱۲۴۸۰۰۰۰۴۱۶ در شش دانگ یک قطعه زمین با بنای احداثی به مساحت ۱۶/۴۲ مترمربع از پلاک ۳۸۶۶ فرعی از ۱۰۷- اصلی واقع در اراضی خارج از مزرعه موقوفه محمدصادق باباصادقیان بخش ۳ حوزه ثبت ناحیه ۲ گرگان جهت تجمیع با پلاک ۵۵۳۴ فرعی از ۱۰۷- اصلی بخش ۳ طبق رای صادره حکایت از تصرفات متقاضی دارد. لذا به منظور اطلاع عموم مراتب در دو نوبت به فاصله ۱۵ روز آگهی می‌شود از این رو اشخاصی که نسبت به رای صادره فوق‌الذکر اعتراض داشته باشند می‌توانند از تاریخ انتشار اولین آگهی به مدت دو ماه اعتراض خود را با ذکر شماره پرونده به این اداره تسلیم و پس از اخذ رسید، ظرف مدت یک ماه از تاریخ تسلیم اعتراض به مرجع ثبتی، دادخواست خود را به مراجع قضایی تقدیم و گواهی تقدیم دادخواست را به این اداره ارائه نمایند.

تاریخ انتشار نوبت اول: ۱۴۰۳/۱۱/۲۸ تاریخ انتشار نوبت دوم: ۱۴۰۳/۱۲/۱۴ — حجت‌الله تجری - رئیس اداره ثبت اسناد و املاک منطقه دو گرگان - از طرف محمد فندرسکی

سازمان ثبت و اسناد املاک کشور - اداره کل ثبت اسناد و املاک استان همدان - اداره ثبت اسناد و املاک حوزه ثبت ملک همدان - ناحیه یک

م الف: ۷۱۶۴ — **هیات موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمان‌های فاقد سند رسمی** — شناسه آگهی: ۱۸۸۵۰۱۸

آگهی موضوع ماده ۳ قانون و ماده ۱۳ آئین‌نامه قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی و اراضی و ساختمان‌های فاقد سند رسمی

برابر رای شماره ۱۴۰۳۶۰۳۲۶۰۱۰۰۵۳۳۶ مورخ ۱۴۰۳/۱۱/۲۵ هیات اول موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمان‌های فاقد سند رسمی مستقر در واحد ثبتی حوزه ثبت ملک همدان - ناحیه یک تصرفات مالکانه بلامعارض متقاضی آقای امین جوکار فرزند مراد به شماره شناسنامه ۹۳ صادره از تویسرکان در یک ممیز هفتصد و هجده هزارم دانگ مشاع از شش دانگ عرصه یک باب خانه به مساحت ۵۵۸۸/۰۳ مترمربع قسمتی از پلاک ۱۵ اصلی واقع در حومه بخش سه همدان، به نشانی بلوار شهید رجایی، خیابان ستاره خریداری مع‌الواسطه از مالکین رسمی وراث رضوی محرز گردیده است. لذا به منظور اطلاع عموم مراتب در دو نوبت به فاصله ۱۵ روز آگهی می‌شود در صورتی که اشخاص نسبت به صدور سند مالکیت متقاضی اعتراض داشته باشند می‌توانند از تاریخ انتشار اولین آگهی به مدت دو ماه اعتراض خود را به این اداره تسلیم و پس از اخذ رسید، ظرف مدت یک ماه از تاریخ تسلیم اعتراض، دادخواست خود را به مراجع قضایی تقدیم نمایند. بدیهی است در صورت انقضای مدت مذکور و عدم وصول اعتراض طبق مقررات سند مالکیت صادر خواهد شد.

تاریخ انتشار نوبت اول: ۱۴۰۳/۱۱/۲۹ تاریخ انتشار نوبت دوم: ۱۴۰۳/۱۲/۱۴ — حمید سلگی - رئیس ثبت اسناد و املاک

سازمان ثبت و اسناد املاک کشور - اداره کل ثبت اسناد و املاک استان همدان - اداره ثبت اسناد و املاک حوزه ثبت ملک همدان - ناحیه یک

م الف: ۷۱۶۲ — **هیات موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمان‌های فاقد سند رسمی** — شناسه آگهی: ۱۸۸۴۹۹۵

آگهی موضوع ماده ۳ قانون و ماده ۱۳ آئین‌نامه قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی و اراضی و ساختمان‌های فاقد سند رسمی

برابر رای شماره ۱۴۰۳۶۰۳۲۶۰۱۰۰۵۳۳۷ مورخ ۱۴۰۳/۱۱/۲۵ هیات اول موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمان‌های فاقد سند رسمی مستقر در واحد ثبتی حوزه ثبت ملک همدان - ناحیه یک تصرفات مالکانه بلامعارض متقاضی آقای مهدی جوکار فرزند نعمت‌الله به شماره شناسنامه ۳۰۳ صادره از تویسرکان در یک ممیز هفتصد و هجده هزارم دانگ مشاع از شش دانگ عرصه یک باب خانه به مساحت ۵۵۸۸/۰۳ مترمربع قسمتی از پلاک ۱۵ اصلی واقع در حومه بخش سه همدان، به نشانی بلوار شهید رجایی، خیابان ستاره خریداری مع‌الواسطه از مالکین رسمی وراث رضوی محرز گردیده است. لذا به منظور اطلاع عموم مراتب در دو نوبت به فاصله ۱۵ روز آگهی می‌شود در صورتی که اشخاص نسبت به صدور سند مالکیت متقاضی اعتراض داشته باشند می‌توانند از تاریخ انتشار اولین آگهی به مدت دو ماه اعتراض خود را به این اداره تسلیم و پس از اخذ رسید، ظرف مدت یک ماه از تاریخ تسلیم اعتراض، دادخواست خود را به مراجع قضایی تقدیم نمایند. بدیهی است در صورت انقضای مدت مذکور و عدم وصول اعتراض طبق مقررات سند مالکیت صادر خواهد شد.

تاریخ انتشار نوبت اول: ۱۴۰۳/۱۱/۲۹ تاریخ انتشار نوبت دوم: ۱۴۰۳/۱۲/۱۴ — حمید سلگی - رئیس ثبت اسناد و املاک

شرکت ملی گاز ایران — شرکت مجتمع گاز پارس جنوبی

آگهی فراخوان مناقصه عمومی یک مرحله‌ای — نوبت دوم

شرکت مجتمع گاز پارس جنوبی در نظر دارد خدمات مورد نیاز خود را با شرایط ذیل بصورت برگزاری مناقصه عمومی یک مرحله‌ای از طریق سامانه تدارکات الکترونیکی دولت (سامانه ستاد) تامین نماید:

شماره فراخوان در سامانه ستاد ایران	۲۰۰۳۰۹۷۵۸۷۰۰۰۰۵۳
شماره مناقصه	۰۳/۹۰۸۴
موضوع مناقصه	انجام خدمات حمل و نقل سبک، نیمه سنگین و سنگین پالایشگاه نهم مجتمع گاز پارس جنوبی
مبلغ تضمین شرکت در فرآیند ارجاع کار	۶۱/۱۰۰/۰۰۰/۰۰۰ ریال
نوع تضمین شرکت در فرایند ارجاع کار	تضمین شرکت در فرایند ارجاع کار بصورت یکی از تضامین قابل قبول وفق آیین نامه تضمین شماره ۱۲۳۴۰۲/ت۵۰۶۵۹ ه مورخ ۹۴/۰۹/۲۲ هیات وزیران می‌باشد.
مبلغ برآورد اولیه مناقصه	۲/۴۲۴/۷۱۶/۱۳۰/۵۲۸ ریال
آخرین مهلت دریافت اسناد ارزیابی کیفی در سامانه ستاد	۱۰ روز پس از درج نوبت دوم آگهی در صفحه اعلان عمومی سامانه ستاد ایران می‌باشد.
آخرین مهلت بارگذاری و ارسال مستندات ارزیابی کیفی (رزومه) در سامانه ستاد	حداکثر ظرف مدت بیست روز پس از انقضای مهلت دریافت اسناد می‌باشد.
آدرس مناقصه گزار	استان بوشهر- شهرستان کنگان - کیلومتر ۱۵ جاده عسلویه، سایت ۲ منطقه ویژه انرژی پارس، پالایشگاه نهم (فاز ۱۲)

- بدیهی است کلیه فرآیند برگزاری مناقصه الکترونیکی از طریق درگاه سامانه تدارکات الکترونیکی دولت (سامانه ستاد) به نشانی: WWW.SETADIRAN.IR انجام می‌پذیرد و به پیشنهادهای خارج از سامانه مذکور هیچگونه ترتیب اثری داده نخواهد شد و مناقصه گران بایستی نسبت به ثبت نام در سامانه ستاد و دریافت گواهی امضاء الکترونیکی اقدام نمایند.
- مناقصه گران می‌توانند جهت کسب اطلاعات بیشتر به سایت WWW.SPGC.IR مراجعه و یا با شماره تلفن‌های ۳۷۹۷-۰۷۷۳۲۳۱۳۸۱۹ تماس حاصل فرمایند.

شناسه آگهی: ۱۸۹۱۴۵۱ — **روابط عمومی شرکت مجتمع گاز پارس جنوبی**

نگاه تحلیلگر

مسابقه زیان‌سازی

رضا مهدیان
پژوهشگر اقتصاد

سال بعد بودجه شرکت‌های دولتی با ۷۰ درصد افزایش به ۶ هزار و ۳۷۰ هزار میلیارد تومان می‌رسد. همان بخش از بودجه که دیوان محاسبات اعلام کرده عمده انحرافات بودجه آنجا اتفاق می‌افتد. جایی که به محملی برای توزیع رانت بدل شده و با وجود جابه‌جایی مبالغ هنگفت اما زیان تنها چیزی است که تولید می‌شود. رشد ۷۰ درصدی منابع و مصارف بودجه شرکت‌های دولتی، محصول مستقیم شوک‌درمانی‌های متعدد در قیمت‌های کلیدی بدون در نظر گرفتن آثار تورمی و آثار مخربی است که بر بخش صنعت و تولید دارد. بودجه هم چیزی برای گفتن ندارد چون آنچه روی کاغذ قانون دخل و خرج دولت می‌آید با آنچه در واقعیت اتفاق می‌افتد، فاصله عمیقی دارد. در لایحه بودجه ۱۴۰۴ پیش بینی شده که ۳۲۸ شرکت سودده یا سربه‌سر و ۱۵ شرکت زیان‌ده وجود داشته باشد. این ارقام دقیقاً در سال ۱۴۰۳ هم تکرار شده بود یعنی پیش بینی شده بود ۱۵ شرکت زیان‌ده وجود داشته باشد. اما عملکرد شش‌ماهه نشان می‌دهد که امسال ۱۵۶ شرکت زیان‌ده بودند. وقتی چنین روندی در پیش‌بینی‌ها وجود دارد چگونه می‌توان روی ارقامی که در بودجه می‌آید حساب باز کرد. رئیس‌جمهور در دوران انتخابات روی بودجه‌ریزی عملیاتی تاکید زیادی می‌کردند ولی بازبینی بودجه چنین ادعایی را تایید نمی‌کند. برای داشتن یک بودجه عملیاتی لازم است براساس عملکرد شرکت‌ها، سیستم پاداش یا تنبیه در نظر گرفته شود. شرکت‌ها باید بدانند که در برابر عملکرد خود باید پاسخگو باشند. سیستم تنبیهی برای شرکت‌هایی که ادعای سوددهی دارند ولی در پایان سال صورت زیان‌سازی می‌کنند یا شرکت‌های زیان‌دهی که بیش از زیان پیش‌بینی‌شده در ابتدای سال زیان به بار آورده‌اند، باید برقرار شود. شرکت‌ها با این خیال که به دولت وابسته هستند و برای عملکردشان مؤاخذه نمی‌شوند، نسبت به ارتقاء بهره‌وری و سوددهی تلاشی نمی‌کنند. اینکه گفته می‌شود بودجه شرکت‌ها باید با جزئیات بیشتر بررسی شود و دستگاه‌های نظارتی به بودجه آنها ورود داشته باشند، برای ورود شرکت‌ها به فرآیند اصلاح ضروری است. بودجه عملیاتی واقعی می‌تواند اقتصاد سیاسی شرکت‌های دولتی در ایران را متحول کند. امروز چانه‌زنی و رقابت برای ورود به شرکت‌های دولتی از سوی کسانی که ارتباطات سیاسی قوی‌تری دارند به‌طور گسترده در حال انجام است. به همین جهت شرکت‌های دولتی تبدیل به محلی برای تولید و توزیع رانت شده و سالهاست گفته می‌شود شرکت‌های دولتی حیاط خلوت دولت هستند. انتصابات در شرکت‌ها سیاسی است و بدون در نظر گرفتن شایستگی‌ها این انتصابات صورت می‌گیرد. در حالی که در یک نظام عملیاتی از افراد هم برای عملکردشان تعهد گرفته می‌شود و باید برای آنچه از مدیریت‌شان به جا می‌ماند پاسخگو باشند. در چنین نظام بودجه‌ریزی‌ای است که می‌توان انتظار ایجاد تحول در شرکت‌های دولتی را داشت. وقتی میزان بودجه‌ریزی عملیاتی و بودجه مبتنی بر عملکرد را در کشور بررسی می‌کنیم به چیزی جز تراژدی بودجه‌ریزی نمی‌رسیم. امروز یکی از زیان‌بارترین شرکت‌ها صداوسیماست که در واقع رتبه دوم را در لیست زیان‌سازها دارد. بودجه صداوسیما از سال ۱۴۰۰ تا ۱۴۰۴ چیزی حدود ۱۲۴۶ درصد رشد کرده است. یعنی از ۲/۶ هزار میلیارد تومان به ۳۵ هزار میلیارد تومان رسیده و البته ۸۰۰۰ میلیارد تومان هم درآمد اختصاصی برای این سازمان در نظر گرفته شده است. این رقم معادل ۷ دهم درصد هزینه‌های عمومی کل کشور است و بودجه صداوسیما به تنهایی ۲۶ درصد کل بودجه حوزه فرهنگ را در بر می‌گیرد. برخی افراد با مقایسه اول یعنی با استناد به درصد کم بودجه صداوسیما نسبت به بودجه عمومی کشور می‌گویند این رقم ناچیز است و ارزش واکاوی ندارد. این افراد به این موضوع توجه نمی‌کنند که برخی هزینه‌ها شکاف‌های اجتماعی بین ملت و حاکمیت را افزایش می‌دهد. این چیزی است که مردم درک می‌کنند. به‌طور خاص بودجه‌هایی که در حوزه صداوسیما یا بودجه‌هایی که در حوزه نهادهای مذهبی به اسم بودجه‌های فرهنگی از این جنس وجود دارد ممکن است در مقیاس اعداد کلان رقم قابل توجهی محسوب نشود ولی آن چیزی که جامعه با آن مواجه می‌شود هزینه‌هایی است که با وجود افزایش گسترده فقر در جامعه، به اسم فرهنگ صرف موضوعاتی می‌شود که امروز جایی در زندگی مردم ندارد. اگر دولت و حاکمیت برای خصوصی‌سازی مصر هستند و بر افزایش بهره‌وری شرکت‌ها اصرار دارند از صداوسیما شروع کنند. چند شبکه را می‌توان برای فرهنگ‌سازی مد نظر حاکمیت به صورت دولتی نگه داشت و باقی شبکه‌ها را به بخش خصوصی واگذار کرد تا افرادی که قصد دارند از محصولات فاخر صداوسیما استفاده کنند هزینه آن را هم بپردازند.